COMHRÉIR AN AINM BHRIATHARTHA

- 18.1 Ní mór aithint idir ainm briathartha ceart, is é sin focal a bhfuil feidhm ainmfhocail agus feidhm briathair aige, agus ainmfhocal atá ar aon fhoirm le hainm briathartha ach nach bhfuil feidhm briathair aige. "Ainm briathartha atá ag feidhmiú mar ghnáth-ainmfhocal" a thugtar ar an dara sórt uaireanta.
- 18.2 Is deacair a rá uaireanta cé acu ainm briathartha ceart nó gnáth-ainmfhocal atá ann. Ó thaobh fhoghlaim na gramadaí de, is leor a fhios a bheith againn gur gnáth-ainmfhocal é

má tá an t-alt roimhe: tá an scrúdú thart.

má tá aidiacht nó ginideach nach cuspóir á cháiliú, nó má d'fhéadfadh a leithéidí d'fhocail é a cháiliú: tá dhá réiteach ann; thug sé léim (fhada); luí na gréine.

más foirm iolra é: fuair mé orduithe ón rí.

18.3 Tig le haidiacht shealbhach an dá shórt a cháiliú

ainm briathartha ceart: ná bí do mo leagan

🛘 ainm briathartha ag feidhmiú mar ghnáth-ainmfhocal: mo leagan féin den scéal.

Gníomhaí agus Cuspóir Ainm Bhriathartha

- 18.4 An gníomhaí a thugtar ar an duine (rud) a dhéanann gníomhú an ainm bhriathartha: tá
 Seán ag caint. Ach ní i gcónaí a luaitear gníomhaí: ní mór stad anois.
- 18.5 Más gníomhú aistreach é féadfaidh cuspóir, is é sin an duine (rud) a ndéantar an gníomhú air, gabháil leis an ainm briathartha: tá mé ag léamh leabhair. Ach ní i gcónaí a luaitear cuspóir: tá mé ag léamh.
- 18.6 Is gnách foirm fhada an ainm bhriathartha (17.2) a bheith neamhaistreach agus an fhoirm ghairid aistreach: bhí sé ag fí an éadaigh; chaith sé an lá ag fíochán.

18.7 Féadfaidh an t-ainm briathartha agus a ghníomhaí agus a chuspóir bheith san ainmneach, sa tabharthach nós sa ghinideach; agus féadfaidh an gníomhaí agus an cuspóir bheith sa ghairmeach freisin.

	ainm briathartha	an gníomhaí	ап сихроїг
an t-ainmneach			
mar ainmní	Is fearr imeacht	Tá Pól ag ithe	Is fearr an bhó a bhleán
mar chuspóir an	Iarr air teacht	Feicim é ag ól	Déan an bhó a bhleán
bhriathair			
ar lorg réamhfhocaí1	Tá sé gan fí	Gan é ag teacht	Gan an bhó a bhleán
an tabharthach			
an ginideach	Bhí sí ag ól	Roimh í a dhul	Leis an mbó a bhleán
an gairmeach	Fear inste scéil	Ag faire Ú na ag rith	Ag bleán na bó
	***	A fhir úd atá ag béiceadh	A fhir úd atá le crochadh

18.8 Más go díreach ar lorg an ainm bhriathartha (nó ar lorg dobhriathair a bhfuil an t-ainm briathartha cáilithe aige) atá an cuspóir, cuirtear sa ghinideach faoi réir ag an ainm briathartha é: ag marú (an) éin; a insint mo scéil; ag brú isteach an dorais.

Ní bhíonn an cuspóir faoi réir ag an ainm briathartha in aon chás eile.

I gcásanna áirithe, ginideach gan infhilleadh (focal le foirm ainmneach ach le feidhm ghinideach) a bhíonn san ainm briathartha, nó ina ghníomhaí nó ina chuspóir (9.28).

Múnlaí Tábhachtacha

- 18.9 I gcás an ainm bhriathartha a ngabhann cuspóir leis is iad seo na múnlaí is mó tábhacht:
- 1A Cuspóir + a (réamhfhocal) + ainm briathartha: arbhar a cheannach; mé a mholadh.
- 2A Ainm Briathartha + Cuspóir: ceannach arbhair, mo mholadh.

Má chuirtear gníomhaí rompu sin faightear múnlaí tábhachtacha eile.

- 3A Gníomhaí + 1A: fear arbhair a cheannach.
- 4A Gníomhaí + 2A: fear ceannaithe arbhair; bean mo mholta.
- 5A Gníomhaí + a nó do (réamhfhocal) + 2A: mo leanbh a fháil bháis; Dia dár sábháil (dár = do+ár).

Nuair nach bhfuil aon chuspóir ann is iad seo na leaganacha:

1B siúl; 2B siúl; 3B fear siúil.

Múnlaí 1A, 1B a úsáid

- 18.10 Úsáidtear múnlaí 1A, 1B mar ainmní: theip air an bád a dhíol; d'éirigh liom siúl abhaile, agus mar fhaisnéis in abairt chopaileach: is é an chomhairle a tugadh dó an bád a dhíol; ba é an rud a mhol mé dóibh siúl abhaile.
- 18.11 Úsáidtear iad faoi réir ag briathra mar a leanas

☐ leis an mbriathar cúnta déan, chun na haimsirí simplí a chumadh ar mhalairt slí: déan an t-airgead a chomhaireamh; déan éisteacht.

☐ leis an mbriathar abair, i gclaoninsint ar ordú sa dara pearsa nó sa saorbhriathar;

agus i gcásanna gaolmhara eile ar lorg beartaigh, comhairligh, lig, ordaigh, etc: dúradh (leo)

an bád a dhíol; lig di imeacht.

le briathra éagsúla eile: ní aireoidh sí caora a ghoid uaithi.

- 18.12 Úsáidtear iad faoi réir ag réamhfhocal, agus go háirithe ag gan chun casadh diúltach a chur ar bhrí abairtí mar atá in 18.10-11: is fearr gan an bád a dhíol; is é rud a moladh dó gan imeacht.
- 18.13 Bíonn siad faoi réir ag tar éis (d'éis; i ndiaidh) chun na haimsirí foirfe a dhéanamh le cabhair an bhriathair cúnta bí; agus mar an gcéanna chun foirm fhoirfe an ainm bhriathartha féin a dhéanamh: bíodh (tá, bíonn, beidh, bhí, bhíodh, bheadh) sé tar éis an bád a dhíol; bíodh (tá, ...) sé i ndiaidh éirí; bheith tar éis an bád a dhíol; bheith d'éis éirí.

Is annamh a bhaintear feidhm as cuid de na cainteanna sin thuas, e.g. na cinn dar tús bíodh. Ach d'fhéadfadh duine mar léiritheoir dráma feidhm a bhaint astu.

18.14 D'fhéadfaidís bheith faoi réir ag ainmfhocal mar atá in 3A:

Ainmfhocal múnla 1A faoi réir ag an ainmfhocal

aimsir mhóna a bhaint

ceantar arbhair a chur

tráth an fhiaigh a thosú

18.15 Úsáidtear iad mar leagan saor

☐ i gceist: Díol é. Mo rothar a dhíol, an ea?

🛘 i bhfreagra: Cá bhfaighidh tú capall? Ceann a cheannach.

in intriacht; cúnamh a thabhairt duitse! dul abhaileanois!

☐ in ionad an mhodha ordaithigh (i dtreorú stáitse, i gceisteanna ar pháipéar scrúdaithe, etc.): na bunsoilse a mhúchadh go mall; cuntas a scríobh ar...; triantán a thógáil.

18.16 Cuirtear focail eile isteach idir an cuspóir agus a (réamhfhocal) + ainm briathartha:

☐ má tá an cuspóir ina réamhtheachtaí don chlásal ina bhfuil a ainm briathartha: sin

fear is furasta a mhealladh; d'inis sé scéal dom ba dheacair a chreidiúint; cá bhfuil na

leabhair a dúirt sí a dhíol?

☐ i ráitis leathdhiúltacha áirithe: ní féidir a spáráil ach bád amháin; dúirt mé leis gan a dhíol ach péire.

Má tá brí leathdhiúltach ag gabháil leis an bhfrása iomlán coinnítear focail an mhúnla le chéile: ná déan ach na báid a chomhaireamh.

nuair is dobhriathar an frása a + ainm briathartha, ag cáiliú aidiachta: níl an Ghréigis chomh deacair a fhoghlaim agus a shíleann tú.

18.17 Nuair nach ainmfhocal an cuspóir cuirtear forainm pearsanta nó taispeántach in áit an ainmfhocail: déan é a ól; é a ól, an ea? is oth liom sin a dhéanamh; cad a déarfá le hí a phósadh?

Múnlaí 2A, 2B a úsáid

- 18.18 Baintear feidhm as an múnla seo mar mhalairt ar mhúnla 18.17: ní maith liom do dhiúltú; cá bhfaighinn iad ach a gceannach?
- 18.19 Sna foirmeacha leanúnacha simplí, ceanglaítear an gníomhaí den ainm briathartha le réamhfhocal. Is í feidhm is coitianta acu na haimsirí leanúnacha a dhéanamh leis an mbriathar cúnta bí.

□ An réamhfhocal ag a úsáidtear go hiondúil nuair nach luaitear aon chuspóir (ach féach cás abairtí leathdhiúltacha thíos), agus nuair a thagann an cuspóir go díreach ar lorg an ainm bhriathartha (nó ar lorg dobhriathair atá á cháiliú): bíodh (tá, bíonn, etc.) sé ag rith; bíodh (tá, bíonn, etc.) sí ag crú na bó; chuala mé é ag tabhairt amach an chapaill.

An réamhfhocal do (nó cumasc de) a úsáidtear más aidiacht shealbhach an cuspóir: bhí an tiama talún do mo (do do, do bhur) ruaigeadh; tá daoine á cáineadh (cháineadh); tá sí á (dár) gcáineadh; chrom Anraí ar bheith á marú.

- 🛮 An réamhfhocal a a úsáidtear
- nuair a chuirtear an cuspóir i dtosach na habairte lena neartú: pingin ní raibh mé a shaothrú.
- •nuair atá an cuspóir ina réamhtheachtaí don chlásal ina bhfuil a ainm briathartha:
 nach deas an obair atá Cáit a dhéanamh? céard a chuala tú Beairtle a chanadh?
- nuair atá mar (cónasc) in ionad réamhtheachtaí den sórt atá i gceist sa sampla
 roimhe seo: rinne sé mar a bhí mise a dhéanamh.
- i gcásanna áirithe nuair atá an ráiteas leathdhiúltach: níl Seán a fháil ach a chion.
 Ní ceart in aon cheann de na ceithre chás thuas an séimhiú a bhaint den ainm briathartha agus ag a chur in ionad an réamhfhocail a.

- 18.20 In ionad na múnlaí in 18.19 ina n-úsáidtear an réamhfhocal a, tá múnlaí eile ann ina ndéantar ainmní den chuspóir: pingin ní raibh á saothrú agam; nach deas an obair atá á déanamh ag Cáit? rinne sé mar a bhí á dhéanamh agamsa; níl á fháil ag Seán ach a chion.
- 18.21 Sna foirmeacha leanúnacha foirfe, úsáidtear tar éis, d'éis, i ndiaidh roimh fhoirm leanúnach an ainm bhriathartha: bíodh (tá, bíonn, etc.) sé tar éis bheith ag ól an uisce; tá Seán i ndiaidh bheith ag rith; bhí siad tar éis bheith á ól; rinne sé taithí de bheith ag ól.
- 18,22 Nuair nach mian an gníomhaí a lua sna habairtí atá in 18,21 úsáidtear an saorbhriathar: bítear (táthar, etc.) ag crú na bó; bítear (táthar, etc.) ag rith; rinneadh taithí de bheith ag ól; bhíothas á gcáineadh; pingin ní rabhthas a shaothrú; céard a bhíothas a dhéanamh? ní rabhthas a fháil ach tuarastal suarach.

Rogha idir Múnla 1A, 1B agus 2A, 2B

18.23 Sna foirmeacha timchainteacha úsáidtear an briathar cúnta bí agus ar tí, chun, ag brath, ar hob roimh mhúnla 1A, 1B: bíodh (tá, bíonn, etc.) sé ar tí imeacht amach as seo; tá sé chun teacht; bhí siad ag brath éirí; bhí mé ar hob a dhéanta.

Mura bhfuil an gníomhú le déanamh go ceann tamaill úsáidtear chun, ag brath, le: tá Liam le teacht i gceann dhá lá; tá an dochtúir chun gluaisteán nua a cheannach amárach; bhí siad ag brath an claí a leagan sa tráthnóna.

Agus mar an gcéanna le brí leanúnach: tá mé ag brath (chun, le) bheith ag obair i gceann seachtaine.

18.24 Úsáidtear an briathar cúnta bí agus ag dul a nó ag dul ag i bhfoirmeacha timchainteacha freisin roimh mhúnlaí 2A, 2B: bhíomar ag dul a dhíol an tí; tá Colm ag dul a shnámh; bhíothas ag dul ag fiach.

Féadtar cuid den fhrása a thabhairt chun tosaigh lena treisiú: an a(g) imirt cártaí atá tú ag dul? an ag dul a imirt cártaí atá tú? 18.25 Ar lorg na mbriathra tosaigh, crom agus a n-ainmneacha briathartha, tosú, cromadh, úsáidtear

□ an réamhfhocal ar + múnlaí 1A, 1B: chrom (thosaigh) sé ar an bpictiúr a dhathú; ní mór dom tosú ar an mballa a leagan; chrom sé ar bheith ag urnaí

□ an réamhfhocal a nó ag + múnlaí 2A, 2B: thosóinn a dhéanamh cruaiche; tosaímis ag caint; abair leis tosú ag ithe.

18.26 Chun aidhm a chur i gcéill ar lorg briathair nó a chothroim úsáidtear

☐ chun nó le roimh mhúnla 1A, 1B: tháinig sé chun an cluiche a fheiceáil; d'éirigh sí chun imeacht; stadaimis le deoch a fháil; táimid ag teacht le fanacht; an bhfuil tú anseo le fanacht?

□ a nó ag roimh mhúnlaí 2A, 2B: chuamar a luí; téigh a chodladh; rachaidh siad ag baint féir, thostamar a éisteacht; beidh an bhrídeog ag éirí a dhamhsa; siúd amach ag treabhadh é; beidh Conall leat a chur na tuí.

Ach féach 18.27-28.

- 18,27 Más aidiacht shealbhach an cuspóir úsáidtear an réamhfhocal do (nó cumasc de) in ionad na réamhfhocal a, ag, roimh mhúnlaí 2A, 2B: ag dul á ruaigeadh; thosaigh sé do mo (do do, á, dár, do bhur) ruaigeadh; rachaidh siad á bhaint.
- 18.28 Má tá an réamhtheachtaí ina chuspóir don chlásal ina bhfuil a ainm briathartha, is é an réamhfhocal a a chuirtear roimh an ainm briathartha sin: an teach atáimid ag dul (ag brath) a dhíol; an obair a thosaigh sé a dhéanamh; an pháirc a chuaigh sé a threabhadh; an leabhar a bhí sé ag tosú a léamh.

Tabhair faoi deara gurb é an réamhfhocal ag a úsáidtear roimh na hainmneacha briathartha neamhaistreacha dul, bruth, tosú, sna habairtí sin, agus gur ar lorg na bhfocal sin atá an réamhfhocal a agus ainm briathartha an ghníomhaí.

18.29 Tá rogha ann freisin i bhfrásaí áirithe ina ngabhann an réamhfhocal do roimh an ngníomhaí nó i gcumasc leis.

☐ Má tá gníomhú an ainm bhriathartha comhaimseartha le gníomhú an bhriathair úsáidtear

 le linn + múnlaí 1A, 1B, 2A: le linn an chaint sin a rá do Phroinsias cé a thiocfadh isteach ach Maitiú; le linn dom dul anonn shleamhnaigh mé

Fágtar do + gníomhaí ar lár amanna: thit sé marbh le linn a ráite (dó).

•ag + múnlaí 2A, 2B; ach do (nó cumasc de) in ionad ag más aidiacht shealbhach an cuspóir: ag teacht isteach dom bhí m'athair ansin romham; bhí na príosúnaigh ag umaí ag fáil bháis dóibh; bhí miongháire ar aghaidh Nuala á léamh di

Ní úsáidtear ag roimh an ainm briathartha bheith.

☐ Má tá gníomhú an bhriathair níos luaithe ná gníomhú an ainm bhriathartha úsáidtear an réamhfhocal roimh + múnlaí 1A, 1B: titfidh an oíche orthu roimh an gcathair a shroicheadh dóibh; che annaigh Seán ticéad roimh theacht isteach dó.

☐ Má tá gníomhú an ainm bhriathartha níos luaithe ná gníomhú an bhriathair úsáidtear

•tar éis (d'éis, i ndiaidh) + múnla 1A, 1B, 2A: tar éis luí síos do Dhónall thit a chodladh air; i ndiaidh an féar a bhaint (dúinn) ní mór a shábháil; d'éis a bhainte dúinn beidh sos againn.

ar + múnlaí 2A, 2B: ar theacht isteach dóibh shuídís síos; ar thógáil mo chinn
 dom chonaic mé naomhóg; arna chluinstin sin di stad sí; arna fhoilsiú ag Muintir Mhurchú.

Tá brí chomhaimseartha le ar bheith: ar bheith sa Daingean dóibh dhíol siad na héisc.

Múnlaí 3A, 3B, 4A, 4B a úsáid

18.30 Is féidir múnla 3A a mhalartú le múnla 4A de ghnáth, i.e. is ionann fear arbhair a cheannach agus fear ceannaithe arbhair.

3A: seachain lucht na héagóra a dhéanamh.

4A: níor fhill fear inste scéil; cá bhfuil lucht coimeádta na háite? cailín deas crúite na mbó; coiste cosanta an phobail; gléas maraithe daoine go míthrócaireach a bhí sa bheaignit.

Nuair is aidiacht shealbhach an cuspóir ní bhíonn ann ach foirm 4A: lucht a dhéanta; fear a n-oscailte; fear a inste.

18.31 Níl difríocht brí ná difríocht foirme idir múnlaí 3B, 4B: fear siúil.

Múnlaí 5A, 5B a úsáid

- 18.32 Úsáidtear múnlaí 5A, 5B mar ábhar cainte: níor mhaith liom mo leanbh a fháil bháis; níorbh aon ionadh Niamh a theacht, agus mar fhaisnéis in abairt chopaileach: is é toil na comhairle gach duine a dhéanamh a ghnó féin; is é ordú a tugadh triúr fear a dhul i bhfolach.
- 18.33 Bíonn siad faoi réir ag na briathra abair, ordaigh, etc., i gclaoninsint ar ordú sa tríú pearsa, agus in abairtí eile den chineál: cheadaigh sé na saighdiúirí a dhul ar aghaidh.
- 18.34 Bíonn siad faoi réir ag gan chun casadh diúltach a chur ar abairtí 18.32-33: ní féidir gan athrú a theacht; d'iarr sé orthu gan aon duine acu a iarraidh airgid ar Ghuaire.
- 18.35 Úsáidtear iad mar leagan saor

🛮 i bhfreagra: cad chuige? Dónall a bheith i ngrá.

□ i gceist: Dónall a bheith i ngrá, an ea?

in intriacht: mo mhac féin a dhéanamh spiaireachta orm!

li dtreorú stáitse, etc.: gach duine a dhul amach ar clé.

□ i gcláir, annála, etc.: 1014 -- Brian a fháil bháis; 1914 -- an chéad chogadh domhanda a thosú.

Múnlaí eile

18.36 In ionad múnlaí 5A, 5B a úsáid is minic a chuirtear an gníomhaí roimh mhúnlaí 1A, 1B. Fágann sin an gníomhaí agus an cuspóir araon san ainmneach i múnla 1A; agus an gníomhaí agus an t-ainm briathartha araon san ainmneach i múnla 1B.

1A :níor mhaith liom mo leanbh bás a fháil; dúirt mé Eibhlín an teach a dhíol; ba mhaith leo Seán an bhanaltra a phósadh.

Tá múnla 5B, agus múnla 1A ar lorg an ghníomhaí, san abairt seo: níorbh fholáir é féin a dhul go dtí an chathair agus mórán a fhulaingt (é féin gníomhaí an dá ainm bhriathartha).

Bíonn an gníomhaí ar iarraidh uaireanta: b'fhearr liom an lámh a bhaint díom ná é sin; tháinig an soitheach go Doire gan cleite a bhaint aisti; ní mhairfeadh aon duine d'éis piléar a chur trína chroí. (Féach freisin 18.11.)

1B: b'fhearr leis iad fanacht ciúin; tháinig Pól i ndiaidh an cluiche tosú; an cogadh a raibh sé geallta an saol briseadh as.

18.37 Nuair nach ainmfhocal an gníomhaí in abairtí den saghas atá i gceist in 18.34-35, úsáidtear aidiacht shealbhach nó forainm: bhíomar ag súil lena dteacht; i ndiaidh mise an teach a dheisiú.

Nuair nach ainmfhocal an cuspóir úsáidtear an múnla atá i gceist in 18.19: Dia do do bheannú; Dia dár sábháil; níor mhaith le Nóra mé á rá leatsa.

18.38 Úsáidtear na múnlaí sin freisin

☐ leis an réamhfhocal *chun* le staid a léiriú, idir staid an chuspóra: *tá an féar chun*bainte (ullamh chun), agus staid an ghníomhaí: *tá Seán chun fiaigh* (ullamh chun).

☐ leis an réamhfhocal ar chun staid an chuspóra a léiriú: tá sé ar crochadh (stad, oscailt, fáil, etc.)

□ leis an réamhfhocal i chun staid an ghníomhaí a léiriú : tá Úna ina seasamh (codladh, luí, dúiseacht, tost, cónaí, rith)

☐ leis an réamhfhocal gan chun staid a léiriú, idir staid an chuspóra: tá an obair gan déanamh; dúil gan fháil; fágadh gan múscailt as a suan iad; comhairle gan iarraidh; ní fhágfar bád gan chailleadh, agus staid an ghníomhaí: an gan éirí atá sé siúd fós? b'fhada leo a bhí sí gan teacht.

☐ leis an réamhfhocal le chun aidhm, oibleagáid, cinniúint, féidearthacht, etc., a léiriú. Cuirtear ag roimh an ngníomhaí (nó i gcumasc leis) má luaitear é: tá sé le marú (aidhm); tá obair le déanamh agam (oibleagáid); is dócha nach raibh Seán le bá an lá sin (cinniúint); níl le feiceáil ach carraigeacha (féidearthacht).

☐ leis an réamhfhocal do (nó cumasc de do agus an aidiacht shealbhach) chun gníomhú leanúnach a léiriú. Má luaitear an gníomhaí cuirtear an réamhfhocal ag roimhe nó i gcumasc leis: tá mé do mo chrá ag Seán; tá an bia á ullmhú aici; bhíomar dár marú.

18.39 D'fhéadfadh athbhrí bheith i gceist nuair a bhíonn an gníomhaí agus an cuspóir araon sa tríú pearsa agus ar aon uimhir, agus ar aon inscne más san uatha dóibh, i gcásanna mar seo: tá Tomás á mholadh; bhí Síle á cáineadh; beidh siad á dtriomú; tá saighdiúirí á dtraenáil.

Sna ceithre shampla sin thuas ní féidir a rá cé acu gníomhaí nó cuspóir atá sa dara focal den abairt. Mar shampla, d'fhéadfaí an dá aistriú Béarla seo a leanas a chur ar an gcéad abairt:

Tom is praising him nó Tom is being praised.

Más é an gníomhaí atá i gceist is féidir an athbhrí a sheachaint trí ainmní a dhéanamh den chuspóir: Tá sé á mholadh ag Tomás; bhí sí á cáineadh ag Síle; bhí siad á dtraenáil ag saighdiúirí. Más é an cuspóir atá i gceist is féidir an athbhrí a sheachaint trí leagan saorbhriathair a úsáid: táthar ag moladh Thomáis; bhíothas ag cáineadh Shíle; beifear á dtriomú; táthar ag traenáil saighdiúirí.

18.40 Leaganacha le réamhfhocail éagsúla:

faoi: faoi mhallbhruith;

idir, idir bheith eatarthu

ó: tá na cearca ó bhreith; tá gnó an lae ó dhéanamh; ó bheith ag siúl

thar: thar bheith maith; thar fulaingt

trí: trí bheith mall.

18.41 Is minic an t-ainm briathartha bheith ar iarraidh: b'fhearr duitse anseo; b'fhearr léi marbh ná bheith beo gan é; ba mhór an trua gan é san Fhiann; ag rith le fána agus gan fáil ar chasadh aige; ní iarrfadh sé de phléisiúr ach ag amharc uirthi.